

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.11 (199)/2013

BULETIN DE INFORMAȚII

NOIEMBRIE.2013

Pastorația tinerilor

Pastorația tinerilor - încercări de a ieși în întâmpinarea căutărilor generației tinere?

Tineretea este un timp în care omul trebuie să aleagă, să ia decizii. Hotărârile luate acum îi vor marca întreaga existență. Mai ales în aceste momente este bine ca Biserica să fie prezentă, pentru a aduce în viața fiecăruia valorile creștine.

Este bine să înțelegem și să profităm (în sensul bun al cuvântului) de corespondența dintre elanul unui tânăr deschis către lucrurile frumoase, noi, lucruri care-l fac curios și-l animă și dinamica Duhului Sfânt, de partea cealaltă, dinamică din care Biserica primește inepuizabil propria Sa tinerete. Tineretea este primăvara sufletului. Acum are nevoie de apa cea vie, pentru ca la vremea potrivită să dea rod frumos.

Toți tinerii au ceva în comun: căutarea. De altfel se zice că doar un tânăr în căutare este cu adevărat tânăr. Dar tinerii trebuie să fie ajutați în căutărilor lor. Este necesar un permanent dialog cu generațiile tinere care sunt deschise vieții spirituale sau care sunt în căutare. Altfel, este riscul să găsească în altă parte, să se oprească din căutărilor lor dezamăgiți sau blazați sau să se mulțumească doar cu aparențe de autentic. Pot eșua.

De aceea suntem chemați să ieșim în întâmpinarea căutărilor tinerilor și să-i înțelegem chiar dacă ei înșiși la vârsta asta nu se înțeleg. Fiecare generație este un nou popor ce trebuie evanghelizat.

Pentru a ne pune speranțe în generațiile tinere, în posibilitățile lor, trebuie mai întâi să investim în ei. Nu putem avea roade dacă nu am semănat și nu am udat, dacă nu am investit mai întâi.

Într-o lume în care trebuie să alegem în fiecare zi, tinerii au nevoie de discernământ. Societatea de astăzi seamănă cu un imens Supermarket ce oferă o mulțime de produse. Cea mai mare parte a acestora sunt produse inutile din punct de vedere al realizării noastre ca persoane umane și al mântuirii. Majoritatea acestor oferte ne deturneză de la adevăratul scop al

vieții și, mai mult, ne dăunează. Virtutea discernământului se lucrează toată viața dar începutul se pune prin dobândirea unui sistem de valori autentic. Dostoevski spune în una din cărțile lui: "Omul nu poate trăi fără să îngenuncheze în fața a ceva." Dacă omul îl refuză pe Dumnezeu va îngenunchea cu siguranță în fața unui idol. Astăzi există atâția dumnezei.

Tânărul trebuie să aleagă și să ia hotărâri. Este perioada când, fără a i se anula libertatea, are nevoie să fie acompaniat. Suferințele de la vârsta maturității (divorțul, singurătatea, depresia...) sunt datorate ideilor false și periculoase legate de prietenie, dragoste, viață, idei pe care tinerii și le însușesc de la alți tineri de vârsta lor sau din mass-media.

Provocarea cu care ne confruntăm este aceea de a-i ajuta pe tinerii noștri să înțeleagă și să depășească toată această diversitate ce se propune și totodată să rămână cu fața spre Dumnezeu. Cum îi invităm spre Biserică și cum îi pregătim să rămână creștini în această societate nouă care se schimbă pe zi ce trece? Cum îi ajutăm să priceapă că vremurile cu toate noutățile și ofertele lor, se demodează? Cum îi facem să creadă că singur numai Dumnezeu nu se demodează niciodată.

Ce așteaptă tinerii de la Biserică?

Așteaptă să vadă propuneri de viață autentică. Nu doresc să găsească un spațiu al legilor, al interdicțiilor. Este clar că poruncile lui Dumnezeu trebuie respectate dar ele trebuie prezentate ca niște mijloace de eliberare, ca izvoare de

putere. Tinerii așteaptă să găsească în Biserică oameni, persoane nu funcționari grăbiți. Tinerii au fost întotdeauna gata să-și dea și viața pentru dreptate, pentru adevăr. Disponibilitatea aceasta stă în firea lor. Am întâlnit tineri care trăiesc în păcat dar care atunci când au văzut o nedreptate s-au indignat. S-au schimbat la față gata să intervină, în autobuz, pe stradă, la școală. Chiar trăind în păcate tânărul are o sensibilitate, o atenție, un simț al falsului pe care adultul adesea l-a pierdut. Capacitatea de a te indigna ține de o anumită puritate, vădește un suflet tânăr și sensibil. Tânărul este în căutarea unei veritabile legături între viață și credință; el nu vrea să se așeze de partea Bisericii dacă această Biserică nu constituie o forță reală pentru viață, soluția pentru problemele și căutărilor lui.

Tinerii așteaptă să nu-i judecăm. Să-i înțelegem, să-i acceptăm și să-i iubim așa cum sunt. Avem nevoie să cunoaștem profund condițiile lor de viață, luptele lor, aspirațiile lor înainte de a răspunde așteptărilor și nevoilor lor.

Ei vin spre Biserică și aici se simt acasă atunci când Biserica are capacitatea de a-i face să se simtă persoane, când le asigură lucrurile de care au nevoie; încredere, recunoaștere, când sunt ascultați, când sunt valorificați, când se bucură de o comuniune reală, când se simt liberi.

Din întâlnirea dintre ființa umană tânără, care are pentru câțiva ani decisivi, toată disponibilitatea pe care o oferă tineretea și Biserica în tineretea spirituală permanentă, se va naște și de o parte și de alta o bucurie de înaltă calitate și o promisiune roditoare.

Cum oferim, ca părinți, profesori, preoți, speranță tinerilor și cum le sugerăm un mod de viață care să le dea sens existenței lor și să fie un răspuns autentic pentru întrebările fundamentale ale vieții? Aceasta este întrebarea.

Până la urmă, nu avem dreptul (sau nu pare corect) să așteptăm o dezvoltare religioasă la tineri atât timp cât nu am sădit nimic, nu am investit ceva în ei.

Cred că lucrul pe care-l așteaptă cel mai mult tânărul din relația cu noi (preot, profesor, părinte) și implicit cu Biserica este să-i conștientizăm lui și să-i dezvoltăm darurile lui Dumnezeu pe care le are înlăuntrul său. Să-l punem în valoare, să-l ajutăm să rodească.

Ce așteaptă Biserica de la tineri?

Ce se așteaptă de la tineri? Să fie tineri. Trebuie să înțelegem că tinerețea nu este doar o vârstă biologică ci este și o stare de spirit. De aceea se și spune că în Biserică nu există vârstnici ci doar tineri de diferite vârste.

Biserica are nevoie în lucrarea ei de forță și entuziasmul tinerilor, de idealurile lor, de darurile și capacitățile lor, de bucuria și „nebulia” lor. Să-și trăiască viața ca pe o vocație, în perspectiva darurilor primite de la Dumnezeu. Să fie ei înșiși și să dăruiască ceea ce au mai bun și mai frumos din ei, pentru binele lor personal și pentru binele comunității. Lucrul acesta este posibil prin atenția pe care le-o acordăm, prin dragostea noastră sinceră față de ei.

Tinerii trebuie câștigați pentru ca ei să fie (primii) principalii apărători ai culturii vieții împotriva culturii morții. Trebuie luată în considerație forța de răspândire a valorilor creștine prin tinerii câștigați pentru Biserică. Cedăm prea adesea ispitei de a-i subevalua, de a minimaliza importanța potențialului lor.

Ce mai așteaptă Biserica de la tânăra și ce poate aceasta oferi este, efortul schimbării lui proprii. Mulți dintre noi suntem nemulțumiți de lumea în care trăim și am vrea s-o schimbăm. Dar nu putem schimba nimic în jurul nostru dacă nu ne schimbăm noi mai întâi. Calitatea vieții mele, frumusețea vieții mele personale contribuie la calitatea și frumusețea vieții sociale. Pe de altă parte tinerețea are și riscuri. De aceea timpul vieții prezente poate fi timpul împătimirii sau timpul despătimirii. Tinerii liberi însă, adică neîmpătimiți sunt podoabă a Bisericii. În acest sens au nevoie să fie ajutați în efortul lor de a învinge în confruntarea cu tentațiile și sprijiniți în eforturile lor, uneori timide, de a se regăsi în Biserică.

Suntem noi pregătiți pentru a-i primi pe acești tineri chiar și în plan simplu uman?

Nu se poate răspunde prin da sau nu. Depinde de cine se întâlnește tânărul dar în general cred că nu suntem pregătiți. Încă întâlnesc oameni care nu înțeleg că s-a schimbat ceva în modul tinerilor de a percepe viața. Și oamenii aceștia sunt din toate categoriile; părinți, profesori, preoți. Îi tratăm pe tineri așa cum am fost noi

tratați sau încercăm să dăm răspunsuri la probleme pe care le-a avut generația noastră și nu la problemele generațiilor de azi.

Putem noi înțelege tinerețea lor în contextul societății de azi?

Nu este la îndemâna oricui. Și apoi, nu avem timp. Avem proiecte, avem probleme importante. Poate nu avem timp pentru că, din punct de vedere financiar tinerii nu sunt un segment social profitabil. Ei nu au bani. Ei doar consumă bani. Acordăm timp adulților, celor care pot aduce un profit, un avantaj imediat.

Tinerilor nu li se acordă atenție și timp suficient nici măcar de către părinții biologici. Vedem că unii părinți trăiesc un sentiment de vinovăție pentru faptul că nu acordă destul timp copilului și încearcă să compenseze această lipsă dăruindu-i tot ceea ce-i trebuie fiului sau fiicei, adică bani, obiecte scumpe, pentru a nu-i lipsi nimic. Se păcălesc și ei și-i păcălesc și pe copii. Dificultatea de a-i înțelege pe tineri și de a-i accepta așa cum sunt nu este ceva nou. Aristotel era și el nemulțumit de generația tânără despre care spunea că a pierdut respectul și că este imorală.

Până la urmă problema tinerilor se pune la fiecare generație întotdeauna în aceiași termeni: adulții se plâng de ideile și conduita tinerilor iar tinerii se plâng că nu sunt înțeleși. Problema este că ei au circumstanțe atenuante pe când noi adulții, mai puțin. A le pune etichete sau - în cealaltă extremă - a fi indiferenți la viața lor pe considerentul că trebuie să le respectăm libertatea nu sunt cele mai inspirate atitudini.

Tinerii trebuie să fie priviți în lumina speranței, ca o resursă și nu ca o problemă. Toți tinerii au vocația sfințeniei. În această perspectivă să-i privim și să-i susținem, spre a-și descoperi fiecare plinătatea propriei vocații. Rolul nostru este de a apropia Biserica de tineri și pe tineri de Biserică.

Care sunt dificultățile cu care ne confruntăm în pastorația tinerilor?

Cred că lipsa unei bune cunoașteri a realităților în care trăiesc ei astăzi și a percepției pe care o au ei asupra lumii. Sunt necesare niște constatări (radiografii) pentru a lua în serios lucrarea cu tinerii. Ne putem gândi la un organism uman.

Un om se simte slăbit, este palid, are stări de amețeală dar nu știe ce are, ce se întâmplă cu el. Ceea ce știe este că nu e bine; nu știe însă cât este de grav bolnav. Există semnale de alarmă, există chiar studii referitoare la starea de sănătate spirituală a tineretului dar nu sunt suficiente. Cunoașterea directă, nemijlocită a

realităților pastorale în mediul generațiilor tinere este o necesitate. Este nevoie de un diagnostic bun pentru a găsi și aplica un tratament eficient.

Un alt neajuns este lipsa oamenilor pregătiți pentru a se ocupa și a întreprinde activități de calitate cu tinerii.

Suntem conștienți că lipsa resurselor, a atenției și a preocupărilor pentru formarea spirituală a tinerilor va face ca generațiile viitoare să plătească erorile, neglijența și neputința noastră de astăzi. Lucrul acesta îl afirmă și pedagogii și clericii și unii dintre politicieni.

Ei și ce facem? Ne descurajăm? Nu. Oricum ar fi și în orice condiții am trăi, trebuie să credem în potențialul de bunătate, de adevăr și de frumusețe care se află în inima fiecărui tânăr.

Îmi aduc aminte de istorioara în care un copil încerca să salveze steluțele de mare rămase pe țărm după reflux. Un domn în vârstă plimbându-se alene de-a lungul unei plaje, a zărit în depărtare un puști care se agita aruncând ceva în mare. Apropiindu-se, a observat că băiatul, cu legea din nisipul plajei steluțele de mare pe care apoi le arunca în apă.

S-a apropiat de băiețel și l-a întrebat:

- Bună, tinere! Ce faci tu aici?

- Bună ziua, domnule! Arunc înapoi în apă steluțele de mare eșuate pe nisip. Soarele este foarte puternic, marea se retrage, astfel încât, dacă nu le arunc înapoi, ele vor muri.

- Tinere, tu îți dai seama că sunt kilometri întregi de plajă și probabil mii sau zeci de mii de steluțe de mare eșuate? Eforturile tale sunt practic inutile? Crezi că ce faci tu contează?

Băiețelul l-a ascultat politicos pe bătrânul domn, apoi s-a aplecat, a cules o nouă steluță de mare și a aruncat-o în apă spunând.

- Uite, pentru această steluță contează.

Arta păstorului este de a pune în lumină darurile fiecărui om și de a le face roditoare în Biserică, indiferent de condițiile în care trăim și de resursele financiare pe care le avem.

Investiția cea mai bună este aceea care se face în perioada de creștere, de formare, când omul este în elan. Acum mai ales, tinerii au nevoie să ieșim în întâmpinarea căutărilor lor și să îi însoțim în drumul pe care-l au de parcurs.

Cum găsim echilibrul între a lucra cu ei fără să le îngrădim libertatea și totodată fără să-i părăsim, și asta este o dificultate.

Sa ne ajute Dumnezeu!

(un interviu cu părintele Protosinghel Nicodim Petre realizat de Silviu Cluci)

Provocările tinerilor de ieri și de azi

Trăim într-o lume în care copiii noștri se hrănesc cu cipsuri, coca-cola și jetix, iar aceasta se întâmplă cu acordul total al părinților. Societatea capitalistă care a pătruns în țara noastră în ultimii ani a început să culeaga victimele din rândul adulților și al tinerilor.

Dacă din punct de vedere economic se spune că societatea de tip capitalist este cea mai bună orânduire pe care a reușit să o creeze omul, nu se poate face aceeași afirmație și din punct de vedere spiritual.

Provocările la care sunt supuse toate categoriile sociale sunt imense, deoarece avem de-a face cu un dușman nevăzut, care reușește să ia în captivitate chiar pe cei mai isteți dintre noi. Nici nu-ți dai seama când ai devenit rob al ratelor la bănci, al asigurărilor pe care trebuie să le plătești etc., iar prin aceasta te descoperi a fi o mică rotiță a marelui angrenaj al lumii. Riscul de a fi aruncat afară din sistem, o dată ce nu mai poți funcționa la randamentul cerut, este tot la fel de cert. Reflectând asupra provocărilor la care trebuie să faci față tinerii de azi, în comparație cu tinerii de ieri, diferențele ce pot fi constatate sunt uluitoare.

În timp ce pentru tinerii veacurilor trecute lumea se sfârșea la marginea satului din care proveneau, sau mai continua până la orașul cel mai apropiat, tinerii de azi pot să ia contact direct cu întreaga lume prin intermediul internetului și al antenelor parabolice. Aceasta este o schimbare de paradigmă fundamentală, pe care noi o categorisim plecând de la conceptul de globalizare.

Navigarea pe internet te pune în contact, copil fiind, cu întreaga realitate a lumii, iar elementele negative fac parte din aceasta. Ispite de tot felul, reclame îmbietoare, simțurile ațâțate la maxim sunt provocări în fața cărora copiii și tinerii noștri cu greu pot să reziste. Toate acestea vin însă, atunci când personalitatea lor nu este încă formată, iar reperele și sistemele de valori nu au fost fixate.

Ne aflăm astfel într-o totală exterioritate a lucrurilor, iar timpul pentru a se privi pe ei înșiși nu mai există. Tinerii veacurilor trecute, trăiau într-o lume care nu-și pierduse încă raportarea la transcendent, la valori pe care le primeau în familie și din care își proiectau mai departe viața.

Familia satului românesc era una a comuniunii membrilor săi. Timpul postului era acum câteva veacuri mai ușor. În Rusia se închideau teatrele și măcelăriile, întreg poporul intrând în atmosfera Postului Mare.

În zilele noastre, un tânăr care să re-

ziste întregilor tentații ale lumii, care se manifestă atât de dezinvolt mai ales înainte de Paști și de Crăciun, este o raritate ce greu poate fi prețuită.

Azi, tinerii noștri sunt singuri în fața televizoarelor și a calculatoarelor, în timp ce părinții muncesc pentru a câștiga bani, de care ei cel mai adesea nu au nevoie. Astfel, datorită cablurilor care ne intră în casă nu mai este nevoie să ieșim afară, pentru că întreaga lume pătrunde în casa noastră, cu exterioritatea ei.

Copiii noștri au nevoie de comuniune, de iubire, de timp, care este unul din limbajele fundamentale ale iubirii.

Dacă mărturisim că toată puterea și măreția omului constă în saltul în transcendent, care de fapt trebuie făcut pentru a te introduce și mai adânc în profunzimea și taina lumii, atunci trebuie să cautăm să-i învățăm și să-i ajutăm pe copiii noștri să facă astfel de salturi către cer, unde să-i întâlnească pe îngeri și pe Sfinții Bisericii, adevăratele modele într-o lume a non-modelelor.

Sărbătorile bisericii sunt momente în care spiritul se deschide către transcendent, arătând voința adâncă de a trăi a oamenilor, manifestată prin înlăturarea zădărniciilor timpului.

Să-i înțelegem astfel pe copiii noștri ca fiind unici și separați de noi, dar să nu-i privim de bucuria întâlnirii cu Dumnezeu în Biserică și a comuniunii laolaltă cu noi în sărbătoare.

Tinerii se tem în perioada adolescenței de eșec mai mult decât apreciază succesul, pentru că stima de sine este uneori devalorizată. Comunicând cu tinerii noștri, ascultându-le problemele, transmitându-le valorile eterne creștine, îi ajutăm să-și depășească limitele, dându-le entuziasmul necesar creației, acțiunii și implicării, iar astfel contribuim nu numai la intergarea lor în comunitatea noastră, ci și la propășirea binelui comun.

Este nevoie, ca pe lângă cipsuri, coca-cola și jetix să-i provocăm pe tinerii noștri la o viață curată alături de Sfinții lui Dumnezeu, de îngeri, crescând cu rugăciune, anafură, aghiazmă și împărtășanie.

Ei trebuie să învețe de la noi că nici o viață nu-i așa de frumoasă ca viața cu Dumnezeu.

Pr. Daniel Benga

Cum să facem ca să nu ne descurajăm în dorința de-a fi creștin?

Sunt câțiva ani de când caut să înțeleg ce înseamnă iubirea creștină. Aceasta însă m-a pus cu spatele la zid și m-a constrâns să aleg între a fi împreună cu Domnul nostru Iisus Cristos sau să continui să vegetez.

Deși îmi propun să mă schimb, să o iau de la capăt, după momente pline de hotărâre și bucurie, elanul slăbește.

Cum să fac ca să nu mă descurajez și să o iau de la capăt în fiecare zi, în fiecare moment?

Această problemă este comună multor persoane de orice vârstă. Luăm hotărâri, ne entuziasmăm, ne îndemnăm să devenim mai buni, însă timpul șterge încet-încet bunele intenții, constatăm o urmă de răcire....

Ce-i de făcut?

Este necesar să cerem înainte de toate ajutor de la Dumnezeu și să o luăm de la capăt.

Dacă privim la sportivi vedem câte antrenamente trebuie să facă. Uneori sunt oboșiți și ispițiți de a abandona totul. Cu toate acestea, ei au de obicei mereu pe cineva care îi sprijină și îi încurajează.

Același lucru se întâmplă și în viața spirituală, este necesar să ne ridicăm mereu, să o luăm de la capăt.

Cine ne poate susține să fim statornici?

În primul rând siguranța că Dumnezeu este înăuntrul nostru și că negreșit ne putem încredința Lui. Va trebui însă să experimentăm această prezență chemându-L, dialogând cu El. Este însă necesar și prezența unuia sau a mai multor prieteni, cineva deci care ca și noi să vrea să meargă pe acest drum, pe acest urcuș și cu care, dacă este posibil, să ne confruntăm în mod senin, să vedem pașii făcuți și cum să progresăm cel mai bine. Sfânta Scriptură spune: „vai celui care este singur, dacă va cădea, nu are pe nimeni care să-l ridice”, și „fratele ajutat de frate este ca o cetate”.

Vrem să înțelegem iubirea creștină? Însă iubirea se învață iubind, așa cum ne învață Domnul Cristos. Aceasta este un mod de a ieși din noi înșine, de a iubi, nu din simpatie, sentimentalism sau atracție, ci fiindcă celalalt este Domnul Iisus însuși. El ne-a spus: „ceea ce ați făcut unuia dintre cei mai mici frați ai mei, mie mi-ați făcut” iar apostolului Pavel, la Damasc i-a adresat cuvintele: „Saule, Saule, de ce mă prigonești?”.

El este prezent în orice semen al nostru. Dacă vom încerca să privim fiecare persoană ca și cum ar fi Domnul Iisus, și ne-am purta cu ea, așa cum am face-o cu El însuși, vom vedea că încet-încet nu ne vom gândi numai la noi ci la alții iar inima se va umple de pace, de seninătate, defapt de prezența Aceluia care se manifestă în mod palpabil creștinilor care au știut să-L recunoască chipul în toate situațiile pe care le întâlnim zi cu zi.

C. Lubich

Un altfel de post

Renunță la a-i mai judeca pe alții:- descoperă-l pe Hristos care trăiește în ei!
Renunță la a mai spune cuvinte care rănesc:- umple-te de cuvinte care vindecă!
Renunță la a mai fi nemulțumit:- umple-te de recunoștință!
Ține post de nervi:- umple-te cu răbdare!
Ține post de pesimism:- umple-te cu speranță!
Ține post de preocupări inutile:- umple-te de încredere în Domnul!
Renunță la a te mai plânge:- umple-te de respect pentru ceea ce minune care este viața!
Renunță la a-i mai stresa pe alții:- umple-te de o rugăciune neîncetată!
Renunță la a mai fi acru:- umple-te de bunătate!
Renunță la a-ți da importanță:- umple-te de compasiune pentru ceilalți!
Renunță la teama pentru lucrurile tale:- umple-i pe ceilalți de darul tău!
Renunță la a mai fi descurajat:- umple-te de entuziasmul credinței!
Ține post de tot ceea ce te separa de Iisus:- umple-te de tot ce te apropie de El!
"Numai cu inima poți vedea, esențialul este invizibil pentru ochi."

Rugăciune din Postul Crăciunului

„Dumnezeul nostru, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu sârguință, spre mărirea numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor și biruința asupra păcatului, ca împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne ridicăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta, întru toate zilele vieții noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!”

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

3 oct. – prezidează ședința Consiliului eparhial la Centrul eparhial din Nürnberg.

4 oct. – semnează la Hamburg contractul de cumpărare a unei biserici pentru Parohia noastră de aici. Vizitează împreună cu P. Cuv. Protos. Calinic Vintilă biserica cumpărată.

5 oct. – slujește Sf. Liturghie la Hamburg. Seara, slujește Vecernia și ține cuvânt de învățătură.

6 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg. Participă la agapă.

10-12 oct. – participă la lucrările Conferinței episcopilor ortodocși din Germania la Trier.

12 oct. – slujește Sf. Liturghie la Trier în Basilica Sf. Constantin cel Mare alături de episcopii ortodocși din Germania cu participarea a peste 1000 de credincioși ortodocși din toată Germania veniți în pelerinaj pentru a venera „Cămașa necusută de mână a Mântuitorului” care se păstrează în Domul din Trier. Seara, slujește la Luxemburg Vecernia urmată de o Seară duhovnicească (Pr. Constantin Duțuc).

13 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Luxemburg. Acordă un interviu unui post de televiziune din Rusia.

14 oct. – slujește Sf. Liturghie și predică la Mannheim (Pr. Ioan Popescu). Așează în rula special amenajată un veșmânt al Sf. Cuv. Parascheva de la Iași primit în dar de la IPS Teofan Mitropolitul Moldovei. Participă la conferința Maicii Siluana Vlad.

19 oct. – participă la Vecernia și ține în continuare o Seară duhovnicească la Parohia din Berlin.

20 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin (Protos. Clement). La sfârșitul slujbei, în cadrul unei ceremonii, D-I Ambassador Lazăr Comănescu îi înmânează Ordinul națio-

INFORMAȚII

nal „Steaua României” în grad de „Cavaler” oferit de Președintele României. A răspuns IPS Sa. A urmat o agapă la care au participat toți credincioșii (cca 200).

24 oct. – participă în Fürth la deschiderea anului universitar la Facultatea „Wilhelm Löhe”.

25 oct. – săvârșește Taina Sf. Maslu și Vecernia Sf. Mare Mc. Dimitrie la Nürnberg.

26 oct. – Sf. Mare Mc. Dimitrie – slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg. Seara săvârșește Privegherea Cuv. Dimitrie cel Nou.

27 oct. – Cuv. Dimitrie cel Nou – slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg. Participă la agapa cu prilejul hramului parohiei.

28-29 oct. – participă la București la lucrările Sf. Sinod. Înregistrează mai multe emisiuni la TV Trinitas.

30 nov. – face o vizită Secretarului de Stat pentru Culte, D-I Victor Opaschi.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 oct. – Acordă un interviu în München-Aubing, referitor la proiectul de construcție a bisericii.

3 oct. – participă, la Nürnberg, la ședința Consiliului eparhial.

4 oct. – primește la CBROM pe dl. Christoph Friedrich, coordonatorul serviciului de ajutor al Maltezilor din cadrul Arhiepiscopiei de München și Freising.

5 oct. – săvârșește Sf. Liturghie în lb. germană la Capela Sf. Siluan.

6 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München. În continuare, conduce lucrările consiliului CBROM.

7 oct. – face o vizită de lucru în România pentru stabilirea unei strategii a lucrărilor de la

Postul Crăciunului

Sfinții Părinți spun că Postul este măsura dragostei noastre față de Dumnezeu. De aceea, postul înseamnă mai mult decât abținerea de la mâncare și de la băutură. Înseamnă mai ales să încerci să fii mai bun, mai milostiv, mai atent la necazurile celor din jur și să te schimbi în bine pentru întâmpinarea acestei mari sărbători creștine.

Și faptele noastre de zi cu zi trebuie însoțite de rugăciunea pentru liniștea casei, a familiei, pentru morți și chiar pentru dușmani. Degeaba ținem post dacă nu avem liniște în casă și dacă nu trăim în armonie cu cei din jur....

viitoarea biserică din München.

9 oct. – Împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim, se întâlnește cu o echipă de arhitecți la München.

11-13 oct. – Participă la întâlnirea anuală a tinerilor din ATORG, desfășurată lângă Graz.

13 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Graz (Pr. Nicolae Vilcea), cu participarea tinerilor prezenți la întâlnirea ATORG.

14 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

17 oct. – Participă la întâlnirea "Geistliche Tage" din castelul Buchenau – Hünfeld desfășurată sub genericul: "Înțelegerea ortodoxă a Tradiției în Teologie și Liturghie"; susține conferința cu tema: "Cum se exprimă în Biserică Tradiția ortodoxă?"

18 oct. – săvârșește Taina Sf. Maslu la parohia din Düsseldorf (Pr. Iosif Rădulescu).

19 oct. – săvârșește Taina Sf. Maslu la parohia din Bochum (Pr. Ispas Ruja).

20 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Dortmund (Pr. Ispas Ruja) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

26 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Klagenfurt (Pr. Visarion Ipați) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

27 oct. – Slujește Sf. Liturghie și predică la Linz (Pr. Dr. Sorin Bugner).

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00